Min Skugga.

Månskenspromenad.

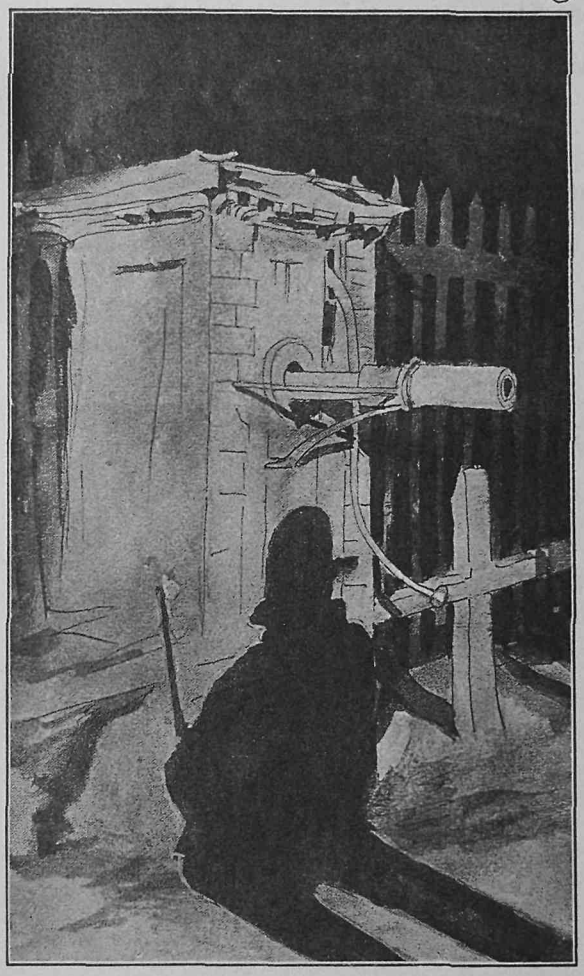

Icke med formaliteter
Må vi öda bort vår tid;
Skugga eller hvad du heter,
Låt oss en gång talas vid!

Långa år ha gått till ända,
Utan att ett ord du fällt:
Du är döfstum född kanhända,
Eller har du dig förställt?

Mycket ondt du ock kan vålla,
Om du sqvaller tog dig för:
Det är väl, att du kan hålla
Tungan på dig, som du gör.

Fick jag dig på lifvets bölja
Att dra med mig som ett kors?
Eller hvarför jemt mig följa
Liksom smidd vid min galosch?

Kom du att mitt sällskap blifva
Som ett himlens gunstbevis?
Hör du till de detektiva
Inom andarnas polis?

Jag ser helst att jag får vandra
Utan påhäng fram min väg;
Eller ha vi med hvarandra
Något ouppgjordt, så säg!